

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 215

din 22 martie 2016

Cu adresa nr. .../IJ/456/DIJ/2016, Inspecția Judiciară a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii raportul prin care s-a dispus sesizarea Secției pentru judecători, pentru a se stabili dacă domnul judecător A.B., membru al Consiliului Superior al Magistraturii, a încălcat dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005.

Analizând lucrarea nr. .../IJ/456/DIJ/2016 și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

Prin Rezoluția din data de 02.2016, întocmită în lucrarea Inspecției Judiciare cu nr..../IJ/4109/DIJ/2015, s-a dispus clasarea sesizărilor formulate de petentele X.Y. și X.Z., sub aspectul săvârșirii de către domnul judecător A.B., membru al Consiliului Superior al Magistraturii, a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 alin. 1 lit. a), b) și c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Prin procesul verbal din data de 02.02.2016, în temeiul art.38 alin.(1) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, inspectorul

judiciar a propus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare, cu privire la posibila încălcare, de către domnul judecător A.B. a prevederilor art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Sesizarea din oficiu a fost înregistrată la data de 02.02.2016 la Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, sub numărul de mai sus și a avut ca fundament afirmațiile făcute de domnul judecător A.B. în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din data de 24.11.2015, cu prilejul discuțiilor purtate pe marginea Raportului întocmit de Inspecția Judiciară cu referire la apărarea independenței domnului judecător, față de aspectele relatate într-un articol de presă publicat în cotidianul „România Liberă”, din data de ...10.2015, sub semnătura jurnalistei X.Y.

În concret, s-a constatat că, dându-i-se cuvântul cu privire la cele reținute în raportul Inspecției Judiciare, acesta și-a încheiat alocuțiunea declarând: “(...) Dar vreau să fac o observație cu caracter general, o singură observație ... Doamna inspector vorbește de câinele de pază al democrației ... doamna inspector trebuie să analizeze situația de fapt și să constate că între câinii de pază ai democrației se mai află și maidanezi care stau pe burtă... maidanezi care stau pe burtă și își caută stăpân... stăpân care e mânat ...nu știu ce interese, dar în nici un caz de bune intenții. Eu vă mulțumesc...)”.

Secția reține că prin Hotărârea nr.1221/24.11.2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a decis că afirmațiile jurnalistei X.Y. din data de ...10.2015, cuprinse într-un articol de presă publicat în cotidianul România Liberă, nu sunt de natură a încălca independența domnului judecător A.B., membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin referatul din 04.02.2016, întocmit de inspectorul judiciar desemnat cu soluționarea lucrării cu numărul de mai sus, s-a solicitat, în vederea efectuării verificărilor prevăzute de art.39 din Regulamentul privind efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, desemnarea a încă unui inspector, procedându-se în consecință de către Inspectorul Șef.

S-a procedat la efectuarea verificărilor prevăzute de lege și s-a solicitat cu adresa din data de 05.02.2016, un punct de vedere domnului judecător.

Domnul judecător A.B. nu a formulat un punct de vedere și nici nu a depus documente în apărare.

S-a apreciat că, față de aspectele constatate cu ocazia audierii conținutului înregistrării audio-video a ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din data de 24.11.2015, de dispozițiile art. 39 alin.(1) din Regulamentul privind efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1027/2012 și specificul prezentei lucrări, nu se impune efectuarea de verificări directe, conform alin. (2) și (3) ale aceluiași articol.

La data de 16.02.2016 s-a constatat finalizarea verificărilor prealabile, fiind întocmit în acest sens un proces verbal.

La data de 22 martie 2016 domnul judecător A.B. a depus în fața Secției rezoluția nr..../IJ/4109/DIJ/2.02.2016, prin care au fost clasate sesizările formulate de petentele X.Y. și X.Z.

Domnul judecător A.B. a susținut în apărarea sa că, prin rezoluția nr... din ...02.2016 a Inspecției Judiciare, s-a dispus clasarea sesizărilor având ca obiect săvârșirea aceleiași fapte cu cea care face obiectul prezentei sesizări.

Sub acest aspect, domnul judecător a susținut că fapta descrisă în art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor este inclusă în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004 republicată, astfel că, având în vedere soluția de clasare dispusă de Inspecția Judiciară pentru această abatere, nu se poate pune problema încălcării normei deontologice anterior menționată.

Astfel, a arătat că, potrivit art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aceștia sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate, iar potrivit art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu constituie abatere disciplinară.

Prin urmare, nu se poate susține că există indiciile săvârșirii unei fapte de natură să compromită demnitatea sa în funcție și societate și care ar încălca normele prevăzute de art.17 din Codul deontologic, din moment ce tot Inspecția Judiciară, în rezoluția de

clasare, a apreciat că nu se poate vorbi de o manifestare care aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, reținând că „existența unui singur act și acesta manifestat într-un context cu impact emoțional asupra domnului judecător, nu poate contura conținutul constitutiv al unei atitudini nedemne”, „mai ales că lipsește o referire directă la petentă”.

În subsidiar, domnul judecător a arătat că expresia „maidanez”, expresie ce definește o ființă fără casă, fără stăpân, face parte din fondul lingvistic și nu exclude noțiunea de exprimare academică, precizând că pot fi folosite expresii care deranjează, fără a fi lipsite de demnitate. O dezbatere sau deliberare nu poate fi suprimată pe motiv că ideile expuse pot fi considerate de unii drept insultătoare sau neînțelepte.

Domnul judecător A.B. a mai arătat că afirmația despre care se vorbește în raport a avut caracter general și nu a depășit cadrul libertății de exprimare.

De asemenea, a arătat că nu a făcut această afirmație în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, ci în calitate de petent, fiind nevoit să se apere față de susținerile Inspecției Judiciare, care confirmau ceea ce spunea articolul de presă.

Astfel, în raportul privind apărarea independenței, Inspecția Judiciară nu a analizat în concret conținutul și afirmațiile din articol, ci s-a limitat să enumere niște principii cu caracter general și să vorbească de câinele de pază al democrației, ca și principiu general.

Replica pe care a înțeles s-o dea în ședința Plenului, respectiv afirmația care face obiectul raportului, își găsesc justificarea în faptul că, în apărare, trebuia să combată susținerile Inspecției Judiciare, în sensul că se impunea a fi analizate în concret afirmațiile din articol și nu să se rezume la a afirma că presa este „câinele de pază al democrației”, întrucât de la reguli și principii cu caracter general există și excepții.

Prin urmare, acesta este contextul în care a fost făcută această afirmație, sensul fiind că nu există numai „câini de pază”, ci există și „maidanezi”, fără să rezulte din această afirmație ideea lipsei de importanță a presei.

De asemenea, nu rezultă nici faptul că ceea ce s-a afirmat a indus în ochii unui observator rezonabil ideea că presa nu este independentă.

Sub același aspect, domnul judecător a arătat că nu există perfecțiune în nicio categorie profesională, afirmația făcută reprezentând un truism și a precizat că în limbajul popular există proverbul „nu există pădure fără uscături”, astfel încât ideea care s-a dorit a fi transmisă a fost aceea că nu există perfecțiune în nici un segment al societății, astfel că se impunea analizarea în concret a afirmațiilor din articolul de presă.

A mai arătat domnul judecător că Președintele Clubului Român de Presă a fost primul care a folosit această expresie, respectiv a spus că „în presă există foarte mulți maidanezi”.

De asemenea, a mai arătat că în raportul anual privind starea presei, raport ce a fost aprobat de X.Z. se precizează că “jurnaliștii nu-și vorbesc, asumându-și agenda patronilor lor. Există o nevoie uriașă a celor care își fac meseria cu onestitate de a se separa de cei care încalcă standardele, de a arăta publicului ce înseamnă jurnalist corect, de a separa grâul de neghină”.

În concluzie, a arătat că nu există indicii privind încălcarea normelor prevăzute de art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Raportat la probele administrate, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

Prin Raportul Inspecției Judiciare întocmit la data de ...11.2015, s-a constatat că nu există elemente pe baza cărora să se poată conchide în sensul că s-a adus atingere independenței domnului judecător A.B., apreciindu-se că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 30 alin.(2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

S-a reținut că articolul de presă vizat, se circumscrie unei activități de informare a publicului, desfășurată, în acest caz, în limite normale, fără a se putea identifica elemente care să poată aduce atingere independenței judecătorului vizat, inspectorul considerând că în privința presei, orice restricție impusă trebuie raportată la interesul pe care îl are o societate democratică de a menține un grad cât mai ridicat de libertate a „câinelui de pază al democrației”.

La data de 24.11.2015, în contextul discutării raportului anterior menționat, în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în finalul cuvântului său,

domnul judecător A.B. a declarat: „ (...) Dar vreau să fac o observație cu caracter general, o singură observație ... Doamna inspector vorbește de câinele de pază al democrației... doamna inspector trebuie să analizeze situația de fapt și să constate că între câinii de pază ai democrației se mai află și maidanezi care stau pe burtă ... maidanezi care stau pe burtă și își caută stăpân... stăpân care e mânat ... nu știu ce interese, dar în nici un caz de bune intenții. Eu vă mulțumesc ('...').

Prin Hotărârea nr.1221/24 noiembrie 2015, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât că afirmațiile doamnei X.Y., din data de 27.10.2015, cuprinse într-un articol de presă publicat în cotidianul România liberă, nu sunt de natură a încălca independența domnului judecător A.B., membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea hotărârii s-a arătat că la data de 27.10.2015, potrivit art.30 alin.(1) din Legea nr.317/2004, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a solicitat Inspecției Judiciare efectuarea de verificări cu privire la apărarea independenței domnului judecător A.B., în raport de afirmațiile făcute de doamna X.Y., într-un articol de presă publicat în cotidianul „România liberă”, la data de 27.10.2015.

Sub aspectul situației de fapt s-a reținut că în cotidianul România Liberă din 27.10.2015, a fost publicat articolul „Mandatul judecătorului Consiliului Superior al Magistraturii, A.B., ales cu autocarul PSD, pe masa senatorilor juriști. PSD vrea mandat de șase ani”, articol în care se arată că surse din Senat susțin că domnul judecător A.B. vrea să negocieze legile justiției, precum și durată mandatului său în Consiliul Superior al Magistraturii cu Președintele Senatului, C. P. T.. Articolul subliniază că prezența unui anumit judecător în Consiliul Superior al Magistraturii prezintă importanță, dat fiind faptul că de Consiliu depind numirile în funcțiile de conducere la instanțe și parchete, precum și cariera magistraților.

De asemenea, autoarea articolului a mai menționat că „dacă un partid reușește să controleze membrii Consiliului Superior al Magistraturii, poate controla deciziile Justiției”.

În continuarea acestor afirmații, s-a susținut că „Senatorii din Comisia Juridică discută marți, din nou, durata mandatului judecătorului din cadrul Consiliului Superior al

Magistraturii, A.B., despre care România Liberă a dezvăluit că a fost ales cu autocarul PSD. Social democrații au cerut pentru A.B., un mandat de șase ani, deși el a fost ales doar pe restul de mandat al lui A.C., condamnat pentru corupție”.

Totodată în articol se susține că liberalul C. B., președintele Comisiei Juridice din Senat, s-a exprimat în sensul că „senatorii s-au sesizat din România Liberă” cu privire la A.B., arătând că doar pentru el, P.S.D. susține validarea mandatului Consiliului Superior al Magistraturii pe șase ani și tot din România Liberă ar fi aflat că „A.B. a fost ales cu ajutorul unui autocar P.S.D., cu care au fost transportați judecătorii la secția de votare”. Se mai arată că președintele Comisiei Juridice ar fi precizat că, ulterior, Consiliul Superior al Magistraturii a confirmat dezvăluirile României Libere.

S-a mai arătat că, în acest articol, se afirmă că senatorul A.D., membru al Comisiei Juridice, ar fi transmis către România Liberă următorul mesaj „data trecută, în comisie s-a votat ca mandatul lui A.B. să fie până în 2017, însă în Plenul Senatului, unde s-a trimis raport pentru restul de mandat de aproape doi ani, P.S.D. a cerut îndreptarea erorii materiale, ca mandatul să fie pentru șase ani”. Autorul articolului conchide prin a susține că judecătorul A.E. a fost sancționat disciplinar săptămâna trecută, cu „avertisment”, pentru că s-a implicat în alegerea, ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii, a judecătorului A.B., „făcând rost de autocar, cu ajutorul președintelui PSD Orșova, A.F.”.

Plenul a reținut, în esență, că aspectele sesizate în presă au urmărit informarea opiniei publice și pot fi analizate, eventual, în cuprinsul unei cereri de apărare a reputației profesionale, acestea neîncadrându-se în cadrul determinat de independența magistratului.

A fost subliniat faptul că, în vreme ce afectarea independenței unui magistrat ar putea conduce la lezarea activității sale profesionale, a eventualelor decizii adoptate în desfășurarea acestei activități, afectarea reputației profesionale presupune atingerea adusă percepției proprii și/sau a opiniei publice asupra conduitei magistratului.

De asemenea, s-a arătat că obiecțiunile formulate de domnul judecător A.B., prin care a solicitat refacerea raportului cu luarea în considerare a tuturor aspectelor invocate, referitoare la întreaga acțiune de denigrare promovată în cotidianul România Liberă și

extinderea verificărilor și cu privire la afirmațiile făcute de domnul senator A.F., respectiv cu privire la articolul apărut la data de 11.11.2015, vizează împrejurări referitoare la reputația sa profesională, care în mod evident nu sunt apte a leza independența magistratului.

Secția pentru judecători apreciază că nu există indicii privind încălcarea de către domnul judecător A.B., membru al Consiliului Superior al Magistraturii a normelor de conduită prevăzute de art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, având în vedere următoarele argumente:

Standardele de conduită aplicabile magistraților - judecători și procurori- reies din valorile justiției, bazate pe dreptate și echitate. Acest lucru cere magistratului un comportament de mare responsabilitate atât față de sine însuși, față de părți, dar și de întreaga societate.

Deontologia magistratului se bazează pe valorile pe care acesta trebuie să le aibă la bază în activitatea sa profesională.

Principiile de la Bangalore conțin prevederi detaliate privind integritatea, decența și corectitudinea judecătorului, în sensul că acesta, în tot ceea ce face, este obligat să evite orice atitudine necorespunzătoare sau impresia unei atitudini necorespunzătoare.

Potrivit dispozițiilor art.90 alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, „relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință”.

Pentru a putea reține o încălcare a normelor deontologice menționate se impune a fi analizate dispozițiilor legale care reglementează dreptul la liberă exprimare, dar și aspectele referitoare la obligația de rezervă ce incumbă judecătorilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin.(1) din Constituția României, „libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, scris, imagini, sunete sau alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”, însă, potrivit alin. (6) al articolului menționat, “libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Aceleași limitări ale dreptului fundamental al libertății de exprimare sunt prevăzute de art. 10 alin.(2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căruia, acest drept poate fi supus unor restrângeri determinate, printre altele, și de necesitatea protejării reputației sau drepturilor altei persoane.

La Norma 4 din cadrul Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară (2002) sunt prevăzute următoarele recomandări: „4.6. Judecătorul (judecătoarea), ca orice alt cetățean, are dreptul la libertatea de exprimare, libertatea convingerilor, libertatea de asociere, de a forma grupuri, dar, își va exercita aceste drepturi în așa fel încât să nu prejudicieze demnitatea funcției judecătorești sau imparțialitatea și independența puterii judecătorești”.

În acest context trebuie observat că obligația de rezervă impune că magistrații trebuie să-și exprime opiniile într-o manieră prudentă, măsurată, deoarece obligația de imparțialitate de care sunt ținuți trebuie să satisfacă exigențele serviciului public căruia îi asigură funcționalitatea.

Una dintre restricțiile libertății de exprimare a magistraților este prevăzută de art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 328/24.08.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit căruia, „Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”.

Cu toate acestea, respectarea limitelor impuse de această obligație de rezervă nu poate conduce la o îngrădire necondiționată a libertății de opinie și de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, afirmând, în jurisprudența sa că „având în vedere obligația de discreție/rezervă, se impune ca persoanele în cauză să facă cunoscute autorității competente, aspectele ce comportă discuții pentru a se putea aprecia proporționalitatea opiniei exprimate și scopul urmărit. Participarea la o dezbatere pe probleme, inclusiv de justiție, de interes general, bazată pe afirmații factuale, nu constituie o încălcare a dispozițiilor art.10 din CEDO”.

Curtea a mai arătat că obligația de rezervă a magistraților vizează dezbaterile privind autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești, magistrații bucurându-se de libertate de exprimare inclusiv în sfera profesiei.

Pentru a se putea reține o încălcare a normelor cuprinse în art.17 din Codul deontologic, este necesar a fi analizat dacă afirmațiile domnului judecător A.B. au afectat în mod concret demnitatea sa în funcția de judecător și în societate.

Sub acest aspect, trebuie să se țină seama de elementele care conturează contextul producerii faptelor, precum calitatea specifică pe care o are autorul discursului, tipul discursului, persoana lezată, locul unde a fost ținut discursul.

Astfel, așa cum s-a reținut anterior, în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din data de 24.11.2015, *în contextul discutării raportului Inspecției Judiciare întocmit la data de 12.11.2015*, prin care s-a constatat că nu există elemente pe baza cărora să se poată conchide în sensul că s-a adus atingere independenței domnului judecător A.B., acesta, *în cadrul susținerilor sale, a arătat că „face o observație cu caracter general”*, respectiv: „Doamna inspector vorbește de câinele de pază al democrației ... doamna inspector trebuie să analizeze situația de fapt și să constate că între câinii de pază ai democrației se mai află și maidanezi care stau pe burtă ... maidanezi care stau pe burtă și își caută stăpân ... stăpân care e mânat ... nu știu ce interese, dar în nici un caz de bune intenții. Eu vă mulțumesc”

Inspecția Judiciară, în raportul întocmit cu privire la apărarea independenței domnului judecător A.B., a susținut că *„articolul de presă vizat, se circumscrie unei activități de informare a publicului desfășurată, în acest caz, în limite normale, fără a se putea identifica elemente care să poată aduce atingere independenței judecătorului vizat, inspectorul considerând că în privința presei, orice restricție impusă trebuie raportată la interesul pe care îl are o societate democratică de a menține un grad cât mai ridicat de libertate a „câinelui de pază al democrației”*.

Față de această susținere din raport, domnul judecător A.B., în apărare și totodată în susținerea demersului de apărare a independenței sale, a făcut această afirmație cu caracter general, arătând că nu există numai „câini de pază”, ci există și „maidanezi”, fără a face referiri exprese la o anumită persoană, păstrând caracterul general al discuțiilor, cum de altfel a și subliniat.

În cadrul aceleiași susțineri domnul judecător A.B. a arătat că Inspecția Judiciară trebuie să analizeze situația de fapt și nu să aprecieze cu caracter general în sensul că nu se impune o restricție a libertății de exprimare a presei, cu motivarea că orice restricție

trebuie raportată la interesul pe care îl are societatea democratică de a menține un grad cât mai ridicat de libertate a „câinelui de pază al democrației.”

Ideea ce se desprinde din aceste afirmații constă în aceea că nu se poate exclude „de plano” faptul că presa poate depăși cadrul legal de exercitare a dreptului la liberă exprimare și că trebuie analizat în concret, dacă prin respectivele articolele de presă s-a adus sau nu atingere independenței magistratului.

Pentru a sublinia necesitatea analizării în concret a conținutului articolelor de presă și pentru a combate susținerea cu caracter general pe care a formulat-o Inspecția Judiciară, respectiv că societatea democratică trebuie să mențină un grad cât mai ridicat de libertate a „câinelui de pază al democrației”, domnul judecător a afirmat în sens metaforic că printre „câinii de pază există și maidanezi”.

Pornind de la înțelesul cuvântului „maidanez”, respectiv „animal fără stăpân”, Secția constată că ideea ce s-a dorit a fi subliniată prin această afirmație, a fost aceea că de la regula generală, potrivit căreia jurnaliștii sunt „câini de pază ai democrației”, există și excepții, respectiv „câini care nu au stăpân” și care nu întotdeauna ocrotesc valorile democrației, exercitându-și în mod abuziv dreptul la liberă exprimare.

Analizând contextul în care au fost făcute aceste declarații de domnul judecător A.B., Secția reține că scopul acestui demers a fost de a aduce în discuție necesitatea respectării principiului independenței justiției și a judecătorilor, analizându-se în concret, de la caz la caz, dacă prin articolele de presă publicate a fost depășit de către jurnaliști cadrul legal de exercitare a dreptului la liberă exprimare.

În aprecierea modului în care domnul judecător a înțeles să își exprime opinia cu privire la un subiect ce ținea de independența judecătorilor trebuie avut în vedere și faptul că aceste afirmații, cu caracter general, fără referiri concrete la o anumită persoană, au fost făcute în calitate de persoană vizată în mod direct de raportul întocmit de Inspecția Judiciară, context cu impact emoțional asupra sa, care l-a determinat să aibă o reacție vehementă, dar nu lipsită de demnitate.

Astfel, nu se poate reține că prin afirmațiile făcute de domnul judecător A.B. au fost depășite limitele unei exprimări ce trebuie să se raporteze la obligația de rezervă,

opinia exprimată de către acesta subsumându-se dreptului la liberă exprimare cu privire la apărarea independenței magistratului.

Împrejurarea că, rupte din context, afirmațiile făcute de domnul judecător A.B. sunt de natură a transmite ideea lipsei de importanță a presei sau de obediență a acesteia, așa cum susține Inspekția Judiciară, nu-i poate fi imputată magistratului supus verificării deontologice. Percepția subiectivă care se putea desprinde din conținutul afirmațiilor sale nu este suficientă și concludentă pentru a se reține în mod automat o încălcare a normelor deontologice din partea magistratului vizat.

Având în vedere considerentele expuse anterior, ținând seama de contextul în care au fost făcute aceste afirmații, respectiv cu scopul legitim de a apăra independența magistratului în statul de drept, precum și de faptul că nu au vizat probitatea morală și profesională a unei anumite persoane, Secția apreciază că percepția publică asupra imaginii corpului magistraților nu a fost afectată, iar atitudinea domnului judecător nu s-a poziționat în afara standardelor de conduită impuse de statutul profesiei.

De altfel, chiar Inspekția Judiciară, în rezoluția de clasare nr..../IJ/4109/2015, având în vedere aceleași afirmații, reține că nu se conturează conținutul constitutiv al unei atitudini nedemne din partea domnului judecător A.B., întrucât conduita unui judecător se raportează la un ansamblu de obligații și îndatoriri, printre care și cele prevăzute de Codul deontologic, iar în cazul de față, există un singur act și acesta manifestat într-un context emoțional asupra sa. S-a mai reținut că, pe durata intervenției sale, domnul judecător nu a făcut nici un moment trimitere la numele jurnalistului, raportat la persoana căruia a uzitat un limbaj reverențios.

De asemenea, s-a reținut că, în speță nu se poate vorbi de o manifestare ce aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, exprimarea folosită de domnul judecător având caracter general.

În considerarea celor de mai sus, Secția reține că modul în care domnul judecător A.B. a înțeles să își exprime propria opinie cu privire la o chestiune ce viza independența sa ca magistrat nu se circumscrie actelor ilicite prevăzute de dispozițiile art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și, privită din prisma unor observatori rezonabili, aceasta nu creează percepția unei depășiri a puterii conferite de lege.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportate la dispozițiile art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Constată că nu există indicii privind încălcarea de către domnul judecător A.B., a dispozițiilor art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 815/08.09.2005.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr.215/22.03.2016 se comunică domnului judecător A.B., membru al Consiliului Superior al Magistraturii, Direcției resurse umane și organizare și Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 22 martie 2016

Președinte,

Judecător

